

Mødet den 28. Oktbr. 1915.

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 327—1915). Cirkulære af 15. Oktbr. 1915 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Kommunetilskud til Arbejdsløshedskasser** i Henhold til § 10 i Lov Nr. 80 af 1914.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 292—1915). Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakten angaaende »**Grumstolen**«. *20/10*

Toges til Efterretning. *Komm*

3. (J. Nr. 264—1915). Indenrigsministeriets Samtykke til, at Kommunen overtager Garantien for et Laan paa 10000 Kr., der optages af Komiteen for **Den gamle Borgmestergaard**. *21/10*

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 23¹⁴—1915). Fortegnelse over **anmeldte Byggeforetagender** i 1914—15.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 235—1915). Meddelelse om, at Aarhus Amdsraad har tiltraadt Beslutningen om **Dyrtidstillæg til Funktionærerne ved Ting- og Arresthuset**.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 198—1915). Meddelelse om, at Aarhus Amdsraad har tiltraadt, at **Arrestforvarer Sørensen** bevilges **Afsked med Pension** fra 1. Novbr. 1915.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 307—1915). Indstilling fra Havneudvalget angaaende en ny Ordning af **Havnelodsernes Lønnings- og Pensionsforhold.** (Se Side 228).

Formanden meddelte, at Havneudvalget fastholdt sit Forslag i alle Hovedpunkter. Fra Lodserne forelaa Andragende om, at den ny Ordning først maatte træde i Kraft fra 1. Oktober i Stedet for 1. April, hvad den oprindelige Indstilling gik ud paa. Udvalget havde herom forhandlet med Lodserne, uden at der dog var opnaaet Enighed, idet Udvalget bestemt maatte fastholde, at det i Januar Maaned var blevet sagt til Lodserne, at den ny Ordning skulde træde i Kraft fra 1. April, hvilket ogsaa laa deri, at den ny Ordning var blevet optaget i Budgettet for indeværende Aar. Lodserne paastod, at de havde forstaaet det saaledes, at Ordningen kun skulde træde i Kraft fra 1. April, dersom den var vedtaget inden dette Tidspunkt. Maaske havde det været rigtigst kun at udbetale Lønninger, som svarede til den ny Ordning, men dette var altsaa ikke sket, og det maatte jo ogsaa indrømmes, at Overvejelserne var trukket noget længe ud. Udvalget havde derfor ment at komme ud over Sagen ved, at man delte halvt med Lodserne, og det indstillede da, at kun Halvdelen af, hvad Lodserne i Halvaaret 1. April til 1. Oktober havde oppebaaret for meget, skulde tilbagebetales ved Udbetaling af Lønningerne for Halvaaret 1. Oktober 1915 til 1. April 1916. Det vilde saa for hver Lods kun dreje sig om ca. 500 Kr., og da Indtægten havde været særdeles god i det forløbne Halvaar, vilde der absolut ikke være noget urimeligt deri. I Anledning af Lodsernes Beklagelse over, at Havneingeniøren skulde have nægtet at give Lodserne en Afskrift af den ny Ordning, oplyste Havneingeniøren at han

kun havde sagt, at han ikke vilde give Lodserne en Udskrift af Protokollen uden Havneudvalgets Tilladelse. Hvad angik Lods Andersen kunde Udvalget godt gaa med til at give ham Anciennitet fra Ansættelsesdagen.

M i k a e l J o h a n s e n takkede Udvalget, fordi det havde stillet sig imødekommende med Hensyn til Lods Andersens Anciennitet. Taleren forstod ikke, at Ordningen kunde træde i Kraft fra et tidligere Tidspunkt, end Byraadet vedtog den, hvad Udvalget jo fastholdt. Det havde altsaa intet Hensyn taget til Byraadets Ønske om, at Ordningen først skulde gælde fra 1. Oktober. Dette var meget beklageligt, og Taleren vilde da foreslaa, at Ordningen først traadte i Kraft fra denne Dato, saaledes at Lodserne kunde beholde de ca. 500 Kr., de ellers skulde betale tilbage.

F o r m a n d e n saa intet til Hinder for at give en saadan Nyordning tilbagevirkende Kraft, naar de paagældende var varskoet derom, hvad Udvalget bestemt maatte fastholde de var.

M i k a e l J o h a n s e n skulde gerne indrømme, at man kunde vedtage at give Ordningen tilbagevirkende Kraft, men maatte vedblivende finde en saadan Fremgangsmaade ganske urimelig, navnlig i en Dyr tid som nærværende. Taleren maatte derfor fastholde sit Forslag, og det saa meget mere som Lodsernes Løn efter det oplyste i 1. Halvaar havde været ca. 3200 Kr., og det saaledes var et ret betydeligt Beløb, de fremtidig maatte give Afkald paa.

F o r m a n d e n maatte bestride, at Lodserne gav Afkald paa noget, idet man havde det i sin Magt at nedsætte Lods- og Litzenpengene, hvilket ogsaa ofte var sket, for at Lønningerne ikke skulde stige altfor urimelig meget. I Stedet for atter at

ned sætte Lods- og Litzenpengene havde man denne Gang reguleret Lønningerne og forbedret Pensionsforholdene, hvad Lodserne havde faaet Underretning om.

J. C. P e t e r s e n fandt det meget rimeligt, at Lønningerne blev reguleret, men ansaa det for en Fejl, at Lodserne havde faaet udbetalt den hele Løn, hvorved de havde faaet god Grund til at antage, at Ordningen først skulde træde i Kraft, naar Byraadet havde vedtaget den. Det havde i hvert Fald været forsigtigere kun at udbetale Lodserne et Beløb, der svarede til den ny Ordning. At lade Lodserne betale det for meget udbetalte tilbage, vilde ikke være rigtigt, og at dele halvt med Lodserne, saaledes som Udvalget foreslog, var en Sjakring, som en Kommune ikke godt kunde være bekendt. Det bedste vilde da være at lade den ny Ordning begynde fra 1. Oktober.

F o r m a n d e n vilde benægte, at Lodserne havde haft god Grund til at antage, at Ordningen først skulde træde i Kraft fra Vedtagelsesdagen. Udvalget havde meddelt Lodserne, hvorledes Ordningen vilde blive, og hvor naar den skulde træde i Kraft, men desuagtet havde de ønsket den fulde Løn udbetalt.

M ø l l e r ansaa det efter det oplyste for klart, at Lodserne havde været paa det rene med Ordningen. Naar Lodserne havde ca. 5000 Kr. i Indtægt, altsaa næsten lige saa meget som Havneingeniøren, maatte det kaldes fuldt forsvarligt, og man maatte ikke glemme at regne med Kommunens andre Funktionærer. Man skulde da synes, at Lodserne maatte være vel tjent med kun at faa Halvdelen trukket fra af det, de havde faaet for meget siden 1. April, saaledes som Ud-

valget nu foreslog. Taleren vilde gerne vide, om Udvalget var enig om Forslaget.

F o r m a n d e n oplyste, at Havneudvalget ikke havde været fuldtalligt i det paagældende Møde, men at de tilstedeværende havde været enige om Indstillingen.

P. P e t e r s e n havde forstaaet Sagen saaledes, at Forhandlingen mellem Udvalget og Lodserne var blevet ført før 1. April, og Lodserne havde vel saa tænkt, at naar Ordningen skulde træde i Kraft fra 1. April, skulde den ogsaa være vedtaget til dette Tidspunkt. Lodserne havde sikkert i god Tro modtaget deres Løn, saa det vilde næppe være heldigt, at fordre en Del af det udbetalte tilbagebetalt. En saadan Fremgangsmaade vilde næppe lade sig gøre, hvis det f. Eks. var Arbejderorganisationer, det drejede sig om.

C a r l L a u r s e n meddelte, at Mødet med Lodserne havde fundet Sted i Januar, og at Havneingeniøren i April havde spurgt Lodserne, hvorledes de vilde have Lønnen udbetalt, enten med 300 Kr. pr. Maaned, og saaledes, at der ved Aarets Udgang fandt en Regulering Sted, eller med hele Beløbet. En af Lodserne havde da udtalt, at de helst vilde have det fulde Beløb, hvortil Havneingeniøren havde svaret, at de saa maaske senere intet vilde faa, men desuagtet havde de fastholdt deres Ønske. Der kunde ikke siges andet, end at Lodserne havde været indforstaaet med, at den højeste Løn i indeværende Aar vilde blive 4000 Kr. Iøvrigt var der ikke Tale om nogen Tilbagebetaling, men om en Afkortning den sidste Del af Aaret. Efter Udvalgets Forslag vilde Lønnen i Aar, skønt den kun skulde være 4000 Kr., blive ca. 4700 Kr.

Jakob Jensen var glad ved at høre Hr. Carl Laursens Fremstilling af Sagen, for da en Deputation fra Lodserne havde været hos Taleren, havde denne opfattet det saaledes, at Hr. Carl Laursen var enig med Lodserne i deres Synspunkt. Talerne begreb ikke, at Lodserne kunde være i nogen som helst Tvivl om, hvor naar Ordningen skulde træde i Kraft, og han skulde have Hr. Mikael Johansens Udtalelser i Erindring, naar der blev Tale om de lavestlønnede Funktionærer. Naar det gjaldt disse, var Hr. Mikael Johansen altid paa den karrige Side, men stod modsat, naar det drejede sig om de store Lønninger. Lodserne var vel tjent med Ordningen. Maaske vilde de søge Havnen ad Rettens Vej, hvad Taleren dog ikke antog og heller ikke troede, at de vilde staa sig ved. Udvalgets Forklaring maatte staa til troende. Vilde Byraadet desavouere Udvalget, kunde det jo gøre det, men Taleren vilde dog henstille, at man tænkte lidt over Følgerne deraf. Efter det Standpunkt, Hr. Mikael Johansen havde taget i denne Sag, vilde det ikke blive let for ham, hvis andre Funktionærer kom med Lønfordringer. At anføre Dyrtiden i denne Forbindelse, hvor der var Tale om Folk, som vilde faa ca. 4700 Kr. i Indtægt, skulde man ikke gøre, og at sammenligne med Arbejderorganisationerne var ikke vel betænkt, da disse altid stod ved deres Ord. Bemærkningen var saa meget mere ilde anbragt, som der jo ogsaa var Højremænd i Udvalget.

Carl Laursen oplyste, at Misforstaaelsen vedrørende Talerens Stilling til Sagen beroede paa, at han, da Lodserne havde sagt til ham, at de ikke havde faaet Underretning om, at Ordningen skulde gælde fra 1. April, havde udtalt sig med, at dette forandrede Sagen. Efter at Taleren havde faaet

at vide, at Lodserne var blevet underrettet derom, havde han fastholdt sit oprindelige Standpunkt.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at man jo var vant til Hr. Jakob Jensens Formaningstaler, men at disse ikke virkede, antagelig fordi de blev fremsat i saa hovmestererende en Form. Taleren vilde bede Hr. Jakob Jensen oplyse, hvor naar Taleren havde været karrig overfor de lavestlønnede Funktionærer. Paastanden var nemlig ganske usand. I denne Sag var der ikke Tale om høje eller lave Lønninger, men kun om, hvad Lodserne kunde kræve som deres Ret. Det syntes næsten, som om Hr. Jakob Jensen havde truet Lodserne. Taleren fastholdt sit Forslag, idet han maatte mene, at Lodserne havde baade juridisk og moralsk Krav paa, at Ordningen først skulde træde i Kraft fra 1. Oktober.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 306—1915). Indstilling fra Havneudvalget angaaende Ændring i **Havnens Forvaltningsreglement**. (Se Side 234).

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 132—1915). Indstilling fra Sygehusudvalget i Anledning af en fra Justitsministeriet modtaget Skrivelse vedrørende Forslaget om **Ansættelse af en Prosektor** ved Kommunehospitalet.

M o u s t e n bemærkede, at Sagen havde staaet paa Dagsordenen i flere Aar, og at Udvalget i Aar havde rejst den i Anledning af en Bemærkning i Loven om Embedslægevæsenets Ordning om, at en eventuel Prosektor i Aarhus kunde forventes at blive Statsobducent i Jylland. Udvalget havde faaet Byraadets Tilladelse til at forhandle med Justitsministeriet, og dette havde nu tilbudt at give 1500 Kr. i aarligt Tilskud til Institutionen. Udvalget anbefalede at modtage Tilbudet og ind-

stillede, at der blev ansat en Prosektor ved Kommunens Hospitaler. Vedkommende skulde være pligtig til at fungere som Statsobducent for Jylland. Han skulde ansættes af Byraadet og lønnes med 3500 Kr., stigende efter 5 Aars Forløb til 4000 Kr., foruden et personligt Tillæg paa 1500 Kr., saalænge han var Statsobducent. Desuden indstillede Udvalget, at de som Følge af Ordningen nødvendiggjorte Ændringer i Hospitalernes Regulator blev foretaget.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 331—1915). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at **Installationsudgiften for Vandklosetter paa Kommunehospitalet** erlægges som Arealafgift, og at Beløbet, 1007 Kr. 78 Øre, afholdes paa een Gang og optages paa Budgettet for 1916—17.

Indstillingen vedtoges.

